

CaixaBank

Research

Artícle Genèric

[Activitat i creixement](#)

El pacient anglès

Contingut disponible en
Anglès Espanyol

Entre els grans països desenvolupats, el Regne Unit és un dels que està pagant més cara la factura de la recessió. Mentre que el PIB dels EUA i d'Alemanya ha assolit ja nivells superiors als anteriors a la crisi, al Regne Unit se situa encara 3,2 p. p. per sota. L'avanç del PIB en 2T 2013, el 0,7% intertrimestral, va sorprendre gratament a l'alça. Malgrat tot, aquest resultat no ha aconseguit esvair els dubtes sobre la capacitat de recuperació de l'economia britànica.

Així ho entén el Banc d'Anglaterra, i per això, el 7 d'agost, va anunciar que no apujarà els tipus d'interès fins que la taxa d'atur, actualment en el 7,7%, no se situï per sota del 7%. La diferència entre les dues xifres sembla petita, però el mateix Banc d'Anglaterra creu que l'objectiu fixat no s'assolirà fins al 2016. En part, això obeeix a la forta caiguda de la productivitat que s'ha produït en els últims anys (-0,6% anual, de mitjana, entre el 2008 i el 2012), que fa pensar que el creixement de l'ocupació es mantindrà acotat fins que la productivitat no recuperi el terreny perdut. Però la lentitud amb què s'espera que millori el mercat laboral també és deguda al fet que els problemes de fons que arrossega l'economia britànica no són fàcils de corregir.

La pobra evolució del sector exterior n'és, segurament, el millor exemple. Malgrat la important depreciació de la lliura, el 20% en relació amb l'euro des del 2008, l'avanç de les exportacions ha estat molt modest. De mitjana, han crescut el 0,9% anual entre el 2008 i 2T 2013, mentre que, a Alemanya, ho han fet el 3,0% i, als EUA, el 3,6%. Les raons d'aquesta evolució més negativa són múltiples, però destaquen les següents: el reduït pes de les exportacions als principals països emergents, el menor creixement de les exportacions de contingut tecnològic mitjà i alt en relació amb altres països desenvolupats i l'elevat pes del sector financer.

El desengany provocat pel sector exterior s'ha produït quan més es necessita el seu suport. Tant les llars com les empreses estan immerses en un profund procés de despallanquejament, que en limita la capacitat de consum i d'inversió. Tot i que és cert que la correcció és relativament ràpida (la ràtio entre el deute i la renda bruta disponible de les llars s'ha reduït en més de 25 p. p. des del pic anterior a la crisi, del 167%, fins a 1T 2013), també ho és que el camí que cal recórrer encara és llarg (a la zona de l'euro, la mateixa ràtio se situa en el 99% i, als EUA, en el

104%).

Finalment, un altre gran repte pendent del Regne Unit és recuperar la plena confiança en el sistema financer. Malgrat la ràpida actuació al començament de la crisi, amb la recapitalització amb fons públics de dos dels principals bancs, el crèdit bancari es continua contraient de forma important, en especial el crèdit a les pimes, en part a causa de la feblesa de la demanda. Segons l'FMI, però, els dubtes sobre la solvència del sector bancari tampoc no propicien que els diferents programes engegats pel Banc d'Anglaterra per estimular el crèdit assoleixin l'efecte desitjat. Serveixi com a exemple que, fins al març d'enguany, no es va dur a terme una revisió a fons de la solvència del sistema bancari britànic per analitzar la qualitat dels actius, que va revelar unes necessitats de capital de 27.000 milions de lliures (l'1,7% del PIB), i, en qualsevol cas, no s'ha aconseguit esvair per complet els dubtes, ja que aquest exercici no analitzava la capacitat de resistència davant possibles xocs.

En definitiva, l'activitat s'anirà recuperant de forma gradual al Regne Unit a mesura que el seu principal soci comercial, la zona de l'euro, es recuperi, el procés de despallanquejament avanci i el sistema financer vagi normalitzant la seva situació. Processos que, en qualsevol cas, requereixen paciència.

Etiquetes

Regne Unit

Creixement econòmic

Recessió

Europa

